

РЕШЕНИЕ

№ 40

гр. В. 22.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОС – В. в публично заседание на петнадесети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: С. Ж. С.

при участието на секретаря Н.Ц.К.
като разглежда докладваното от С. Ж. С. Гражданско дело № 20221300100246
по описа за 2022 година

Настоящото дело е образувано по искова молба на Д. К. М., ЕГН *****, чрез адв.-пълномощник Й. Д. от САК със съдебен адрес: гр. С., бул. К.А.Д.-К. №*, ВХ.*, АП.* срещу „ЗК Л.И.“ АД, ЕИК *, със седалище и адрес на управление: гр.С., бул. „С.Ш. №* с предявени иски с правно основание чл.432,ал.1 от КЗ във вр. с чл. 45 от ЗЗД и чл. 86, ал.1 от ЗЗД. Претендират се обезщетения за причинени неимуществени вреди в размер на 70 000,00 (седемдесет хиляди лева) лв. и обезщетение за имуществени вреди в размер на 5 463,32 (пет хиляди четиристотин шестдесет и три лева и тридесет и две стотинки) лв., търпени вследствие на ПТП от 06.04.2022 г., ведно със законната лихва върху сумите, считано от датата на подаване на исковата молба в съда до окончателното плащане, както и направените по делото разноски.

Поддържа се в исковата молба, че на 06.04.2022 г., около 10:00 часа, се движел като велосипедист в гр. В. по ул. „А.С.М.“. По същото време, по същата улица, непосредствено зад него се движел л.а. „Р.К.“, с рег. № * управляван от Х. А. Ж.. Наближавайки кръстовището на ул. „А.С.М.“ с ул. „Г.С.Р.“, водачката на автомобила, предприела маневра „изпреварване“ спрямо него и веднага тръгнала да завива надясно към ул. „Г.С.Р.“, при което реализирала ПТП, като го блъснала с предно-страничната си дясна част. От удара паднал на земята, като получил различни по вид и степен телесни увреждания.

Излага се, че на местопроизшествието пристигнал екип на ОДМВР - В. и екип на Спешна Медицинска Помощ. Полицейските служители съставили Констативен протокол за ПТП с пострадали лица, № 76/06.04.2022 г., като на основание чл. 212, ал. 2 от НПК било

образувано Досъдебно производство №*7/2022 г., по описа на ОДМВР - В. пр.пр № 857/2022 г., по описа на РП - В..

Поддържа се, че причина за настъпване на ПТП са субективните действия на водача на л.а.Х. Ж., която била привлечена като обвиняем за извършено престъпление по чл. 343, ал. 1, б. Б от НК.

Твърди се, че при ПТП е пострадал и получил следните травматични увреждания: Мултифрагментна фрактура на лява колянна става в горния край на тибията, увреждане причинило му физически болки, страдания и ограничения в движенията за период по-дълъг от 30 дни;

2. Хематом в областта на ляво коляно, придружен с оток, което му причинило физически болки и страдания с разстройство на здравето.

Излага се, че веднага след настъпване на ПТП бил откаран в МБАЛ „С.П.“ АД - гр. В. където му оказана спешна медицинска помощ и установили посочените травматични увреждания. Поради вида и характера на увреждането е насочен за прием и лечение в УМБАЛСМ „Н.Й.П.“ ЕАД-гр. С., където постъпил за лечение на следващия ден - 07.04.2022 г. Излага се още, че при постъпване в лечебното заведение бил във видимо отпаднало състояние, без ясен спомен за случилото се. Изпитвал силни до непоносими болки в областта на левия си долен крайник, придружени с невъзможност за извършване на каквито и да било обичайни движения. С цел установяване на налични травматични увреждания извършили му множество изследвания, рентгенография на гръден кош и бял дроб, компютърно томографско изследване на крайниците. Приложено било и медикаментозно лечение.

Поддържа се, че въпреки лечението, болките не отшумявали. Наложило се оперативна намеса. На 12.04.2022 г., била извършена оперативна интервенция на таза и долния ляв крайник, с голям обем и сложност, с цел репозиция на фрактурата с вътрешна фиксация, като костния дефект е бил запълнен с лиофилизирана спонгиоза, а репозицията на фрактурата е извършена посредством плака и винтове. На 14.04.2022 г. , бил изписан от лечебното заведение, като са му дадени препоръки за спазване на хигиенно-диетичен режим и лечение в амбулаторни условия - продължителен прием на медикаменти и наблюдение от специалист, както и за спазване на режим покой - избягване на всякакви физически натоварвания, които биха могли да забавят оздравителния процес.

Излага, че въпреки проведеното консервативно лечение, няма подобрение в здравословното си състояние, болките му не отшумяват. Изпитва затруднения в ежедневието си, изпитва непоносима болка в областта на травмираната зона и пронизваща болка при опит за извършване на обичайни движения. Изпитва трудности да стои в изправено положение. Нуждае се от постоянната подкрепа и съдействие на своите близки за осъществяването на обичайните ежедневни нужди от битов и хигиенен характер, от което се чувствал непълноценен. Физически се чувствал нестабилен и емоционално сринат. Страда от безсъние, а когато заспивал, сънувал кошмари за преживяното ПТП. За овладяване на болковия синдром и към момента приемал обезболяващи и противовъзпалителни

медикаменти.

Поддържа се, че физическите болки и страдания, неудобства и затруднения, които е търпял и които продължава да търпи, се явяват неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от ПТП на 06.04.2022 г. и следва да бъдат репарирани.

Твърди се, че вследствие на инцидента претърпял и имуществени вреди разходи по болничното лечение и престой, закупуването на медицински изделия, необходими за извършената оперативна интервенция, на обща стойност 5 463,32 лв., съобразно представените разходо-оправдателни документи.

Излага се, че към датата на ПТП по отношение на увреждащия л.а. „Р.К.“, с рег. № *, е била налице валидна застраховка „ГО“ на автомобилистите, полица № BG/22/121002598841, със срок на действие от 05.09.2021 г. до 04.09.2022 г., сключена със ЗК „Л.И.“ АД, то ответното дружество се явявало пасивно легитимирано да отговаря по претенциите.

Поддържа се, че на 05.05.2022 г., предявил доброволна претенция пред застрахователното дружество за заплащане на застрахователно обезщетение за търпените от него неимуществени и имуществени вреди, вследствие на ПТП от 06.04.2022 г.

Твърди се, че в законоустановения тримесечен срок, ЗК „Л.И.“ АД нито плати, нито отказа да заплати застрахователно обезщетение. С писмо, изх. № 3371/10.05.2022 г., от дружеството поискали представяне на допълнителни документи от воденото досъдебно производство, документи, с които и към настоящия момент не разполага.

Счита, че сума в размер на 70 000,00 лв. до някаква степен ще обезщети търпените от него, вследствие на ПТП, неимуществени вреди, а имуществените вреди възлизат в размер на 5 463,32 лв.

Излага се, че на основание чл.496 от КЗ, във връзка с чл.409 от КЗ, във връзка с чл.84, ал.3 от ЗЗД застрахователят по застраховка „ГО“ на автомобилистите дължи и лихва за забава от датата на постановения отказ/изтичането на 3-месечен срок от предявяване на доброволната претенция, до датата на плащане на обезщетението.

Иска се от Съда да осъди ответника „ЗК Л.И.“ АД, да му заплати сумата от 70 000лв., представляваща обезщетение за неимуществени вреди и сумата от 5 463,32 лв., представляваща имуществени вреди, причинени при ПТП настъпило на 06.04.2022 г., ведно със законната лихва върху сумите, считано от датата на подаване на исковата молба в съда до окончателното плащане. Претендира се присъждане на разноски и адвокатско възнаграждение за производството на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗА. Прави доказателствени искания.

В законния едномесечен срок по чл.131 ГПК ответникът „ЗК Л.И.“ АД-С. е подал отговор на ИМ, с който оспорва предявените искове за неимуществени и имуществени вреди по основание и размер.

Признава, че ищецът е предявил претенция за изплащане на застрахователно обезщетение причинени неимуществени вреди вследствие на ПТП от 06.04.2022 г., за което е образувана застрахователна преписка № 0000- 1000-03-22-7280 от 05.05.2022г.

Посочва се, че застрахователната преписка била разгледана, но представените документи били недостатъчни за изясняване на обстоятелствата, при които е настъпил инцидента и неговия механизъм във връзка с което е уведомил пълномощника на ищеца за необходимостта от представяне на допълнителни документи.

Оспорва твърдението процесното ПТП да е настъпило единствено по причина на водача Х. Ж. при управлението на лек автомобил марка „Р.“, модел „К.“ с рег. №* и описания от ищеца механизъм на ПТП, поради нарушаване на правилата за движение от страна на водача Ж.. Във връзка с настъпилото пътнотранспортно произшествие е образувано досъдебно производство №*7/2022г. по описа на ОД на МВР - гр. В. и пр.пр. №857/2022г. по описа на РП - гр. В..

Оспорва се причинно - следствена връзка на телесните травми и здравословното състояние на ищеца с механизма на произшествието, както и техния морфологичен характер и продължителността на лечение. Твърди, че ищецът се е възстановил за период около шестдесет дни. Няма данни да са настъпили неблагоприятни последици с траен характер или за незавършено лечение.

Оспорва се размера на исковата претенция за неимуществени вреди, като изключително завишен, прекомерен с естеството на травмата, характеристиките на проведеното лечение, срокът на възстановяване и съдебната практика, относима към момента на възникването на ПТП. Липсвали данни за последващо лечение или експес. Претендираният размер не съответствал на обективните критерии, включващи се в понятието „справедливост“, прогласен в чл. 52 от ЗЗД.

Навежда възражение за съпричиняване от страна на ищеца Д. М., поради което претендираните за обезвреда суми са недължими, поради което следва да бъде приложена разпоредбата на чл. 51. ал. 2 от Закона за задълженията и договорите.

Твърди, че ПТП на 06.04.2022 г. е настъпило по причина от негови действия, като участник в движението - водач на двуколесно превозно средство, поради нарушение на правилото, установено от чл. 25. ал.1 от ЗДвП, а именно „Водач на пътно превозно средство, който ще предприеме каквато и да е маневра, като например да заобиколи пътно превозно средство, да излезе от реда на паркираните превозни средства или да влезе между тях, да се отклони надясно или наляво по платното за движение, в частност за да премине в друга пътна лента, да завие надясно или наляво за навлизане по друг път или в крайпътен имот, преди да започне маневрата, трябва да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат след него, преди него или минават покрай него, и да извърши маневрата, като се съобразява с тяхното положение, посока и скорост на движение ”.

Оспорва и иска за имуществени вреди по основание и размер, като счита, че сумата е недължима.

Оспорва и акцесорния иск за присъждане на законна лихва върху обезщетенията. Излага, че съгласно КЗ застрахователят дължи законната лихва за забава върху застрахователното обезщетение след заявяване на извънсъдебна претенция и след изтичане срока по чл. 496, ал.1 от КЗ, определен от практиката на ВКС като рекламационен и който срок поддържа, че не е започнал да тече предвид недоказаното основание на извънсъдебно предявената претенция.

Иска от съда да отхвърли предявените искове. С отговора прави доказателствени искания. Иска присъждане на разноски по производството, включително и юрисконсултско възнаграждение.

В.ският ОС, като взе предвид постъпилата искова молба, становището на ответната по делото страна и съобразявайки всички данни по делото в тяхната съвкупност, прие за установено следното:

По делото не е спорно между страните - датата и участниците в реализираното ПТП, както и че за процесното ППС лек автомобил марка „Р.“, модел „К.“ с рег.№ *, лична собственост и управлявано от водача Х. А. Ж., с което е причинено ПТП има сключена застраховка “ГО” с ответника „ЗК Л.И.“ АД, застрахователна полица № BG/22/121002598841, валидна към датата на ПТП-06.04.2022г., което се признава от ответната страна с отговора на исковата молба.

По силата на този договор, застрахователят покрива отговорността на застрахованите лица за причинените от тях неимуществени и имуществени вреди на трети лица, свързани с притежаването и използването на МПС.

Ищецът е спазила разпоредбата на чл.380 от КЗ, като е депозирала писмена претенция пред ответното застрахователно дружество с искане вх.№4615/05.05.2022г. във връзка с което е образувана щета при ответника – щета № 0000-1000-03-22-7280/05.05.2022г., видно от приложеното към отговора на исковата молба – искане /л.18/ и писмо на ответното дружество до пълномощника на ищеца изх.№3371/10.05.2022г./л.19/. за изискани доказателства – заключително постановление по наказателното производство, препис на влязла в сила присъда или споразумение срещу водача, авто-техническа експертиза, съдебно-медицинска експертиза, удостоверение за банкова сметка на заявителя, като е посочено, че до представянето на посочените документи за застрахователя не е налице основание за уважаване на претенцията.

От приложеното по делото решение №275/21.09.2022г. по НАХД № 687/2022г. на РС-В. влязло в сила на 06.10.2022г., се установява, че обвиняемата Х. А. Ж., ЕГН: *****, с постоянен адрес: гр. В. ж.к., „Химик“, бл.25, вх.Б, ет.1, ап.27, е призната за виновна в това, на 06.04.2022 г. в гр.В. на кръстовището на ул. „А.С.М.“ и ул. „Г.С.Р.“ с посока на движение от паметника на „Х.Б.“ към кръстовището на ул. „А.С.М.“ с ул. „Г.С.Р.“, при управление на моторно превозно средство - лек автомобил марка „Р.“, модел „К.“ с рег.№ *, лична собственост, нарушила правилата за движение по пътищата, установени в чл.25 ал.1 от ЗДвП, а именно:

- водачът на пътно превозно средство който ще предприеме каквато и да е маневра, като например да заобиколи пътно превозно средство, да излезе от реда на паркираните превозни средства или да навлезе между тях, да се отклони надясно или наляво по платното за движение, в частност за да премине в друга пътна лента, да завие надясно или наляво за навлизане по друг път или в крайпътен имот, преди да започне маневрата трябва да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат след него,

преди него или минават покрай него и да извърши маневрата, като се съобразява с тяхното положение, посока и скорост на движение, в резултат на което като участник в движението, не оценила правилно отстоянието от движещия се по ул. „А.С.М.“ с посока на движение от паметника на „Х.Б.“ към кръстовището с ул. „Ц.С.В.“ велосипедист - Д. К. М. от гр. В. в района на кръстовището, в момента на предприетата маневра „завой надясно“, и отнела предимството на велосипедиста М., с което по непредпазливост му причинила средна телесна повреда, изразяваща се в контузия на ляво коляно с вътреставно счупване на горния край на големия пищял с раздробяване на тибиялното плато, довело до трайно затруднение движението на ляв долен крайник - престъпление по чл.343, ал.1, б."б", вр. чл.342, ал.1, вр. чл.129, ал.2 от НК във вр. чл. 25, ал.1 от ЗДвП, за което и на основание чл. 78а, ал.1 от НК съдът я освобождава от наказателна отговорност, като ☐ е наложено административно наказание „ГЛОБА” в размер на 1500 лв.

Съгласно чл. 413, ал. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК), влезлите в сила присъди и решения са задължителни за гражданския съд по въпросите: извършено ли е деянието, виновен ли е деецът и наказуемо ли е деянието. Съгласно ал.3 на същия член разпоредбите на ал.2 се прилагат и за актовете на районния съд по глави двадесет и осма и двадесет и девета.

Съобразно чл. 300 ГПК влязлата в сила присъда на наказателния съд е задължителна за съда, разглеждащ гражданско правните последици от конкретно деяние, но само относно това, дали то е извършено или отречено, дали е противоправно и дали деецът е виновен. Съдът като взе предвид утвърдената по реда на чл. 290 ГПК съдебна практика, включително и т. 15 от Тълкувателно Решение № 6/2012 г. от 06.11.2013 г. на ВКС, ОСГТК, съобразно които решението по чл. 78а НК, с което наказателният съд освобождава подсъдимия от наказателна отговорност и му налага административно наказание, е приравнено по значение на влязла в сила присъда, приема, че деянието, авторството, виновното поведение на водача Х. А. Ж. и вида на телесните увреждания на ищеца са установени в настоящия процес с влязлото в сила на 06.10.2022г. решение №275/21.09.2022г. по НАХД № 687/2022г. на РС-В..

По делото са назначена и приета съдебна-автотехническа експертиза /CATE/, неоспорена от страните, която съдът кредитира, като компетентно изготвени и обоснована с доказателствения материал по делото.

Вещото лице е дало заключение за механизма на ПТП, според което: На 06.04.2022 г. около 09,45 часа, при ясно, топло време в С.та част на денонощието, с добра видимост в гр. В. по ул. "А.С.М." велосипедистът Д. К. М. се движи в източна посока от градски стадион „Г. Б.“ към спортната зала, заобикаляйки паркираните вдясно автомобили.

По същото време, по същия път и в същата посока се движи лек автомобил „Р.К." с рег.№ * управляван от Х. А. Ж. със скорост от около 40 км/час.

Наближавайки Т-образното кръстовище между улиците "А.С.М." и "Г.С.Р.", водачката Ж. предприема изпреварване на велосипедиста, веднага след което „завой надясно“ с редуциране на скоростта до около 12 км/час, с цел навлизане в ул. "Г.С.Р.". При извършване на тази маневра, водачът на лекия автомобил „Р.К.“ не е възприел като опасност велосипедиста, който се е движил в дясната лента на платното за движение и не му е осигурил предимство да премине през кръстовището.

В определен момент поради липса на време и разстояние при достигане на мястото на удара велосипедистът е блъснат в предното колело от дясна странична част на лекия автомобил „Р.К.“.

В резултат на сблъсъка в лекия автомобил „Р.К.“ предното колело на велосипеда се е отклонило надясно по посока на движението му. В резултат на удара велосипедистът е загубил равновесие и под въздействието на инерционните сили тялото му се е отделило от велосипеда и е паднало на лявата си страна на платното за движение.

В резултат на удара при падането на платното за движение велосипедистът е получил, описаните в медицинските документи наранявания на лявото си коляно.

Вещото лице е констатирало, че на мястото на произшествието пътната маркировка е трудно различима, на места липсваща прекъсната осева линия, пътя в района на ПТП е прав, хоризонтален - без надлъжен и напречен наклон. Максималната скорост за движение е ограничена за тази в населено място - 50 км/час и не е наложено допълнителното □ ограничение.

Според експертното заключение, което е категорично се установява, че от техническа гледна точка причина за произшествието –ПТП и вредоносния резултат е отнетото предимство на велосипедиста от страна на водача на автомобила. Този извод вещото лице е обосновало със субективните действия на водачът на лекия автомобил „Р.К.“, който не е оценил правилно отстоянието от велосипедиста в района на кръстовището в момента на предприетата маневра „завой надясно“ и е отнел предимството на движещия се направо велосипедист, с което сам е поставил себе си и велосипедиста в невъзможност да предотвратят станалото ПТП.

Вещото лице е обосновало горния извод и е посочило още, че видимостта между двамата участници е била добра - нямало е природни или физични фактори, които да ограничат или намалят видимостта. Водачът на лекия автомобил е имал възможност да наблюдава велосипедиста, както в предна посока, така и след изпреварване - в задна, чрез дясното странично и монтираното в купето огледало.

Съгласно експертизата велосипедистът от техническа гледна точка не е могъл да избегне удара. Вещото лице е посочило, че велосипедистът не е имал пряка видимост към лекия автомобил „Р.К.“, тъй като автомобилът се е движел след него и велосипедистът го възприел в момента, който се изравнил с него и в последващата маневра „завой надясно“ в непосредствена близост пред него.

Съприкосновението между двете ППС е във вид на приплъзващ страничен, при което средната странична част на лекия автомобил увлича и завърта предната дясна гума на велосипеда надясно. Определено графоаналитично, лекият автомобил е изминал около 2,0 метра до мястото на удара след изравняване с велосипедиста, което е много по-малко от опасната му за спиране зона, следователно за велосипедиста удара е бил неизбежен.

Във връзка с установяване на претърпените от пострадалия телесни увреждания в хода на делото е допусната и приета съдебно-медицинска експертиза /СМЕ/, неоспорена от страните, която съдът възприема като обективна и компетентно изготвена.

Видно от заключението на СМЕ на Д-р И. К. и от приложените с ИМ писмени доказателства, е че вследствие на инцидента пострадалия Д. К.

М. е получил следните телесни увреждания : Счупване на горния край на тибията /голям пицъл/ закрито на левия долен крайник. Счупването е многофрагментно и вътреставно, като е проведено адекватно хирургическо лечение. Вещото лице е посочило, че в конкретния случай е налице локална депресия с мозайковидни хлътнали фрагменти наложили освен репозицията и фиксацията с метални импланти и запълване на депресията с лиофилизирана спонгиоза. След оперативното лечение крайникът трябва да се постави в шина или ортеза , с препоръка същият да не се натоварва за срок от 3 до 6 месеца. Експертът е пояснил, че първите 30 до 60 дни ищецът е носил шина на оперирания крак, както и е било задължително да се движи без натоварване на оперирания крак и с две помощни средства - две патерици, за да не стъпва изобщо на крака. Оставянето на крайника без имобилизация и ранното натоварване биха били грешно поведение.

Вещото лице установява, че при ищеца не е настъпило пълно възстановяване, като е установил наличие на контрактура от 10 градуса и ограничена флексия от около 30 гр. , които са остатъчни явления ограничаващи движението на крайника. Вещото лице е пояснило, че така установените остатъчни явления от увреждането, означава че при ищеца не е налице пълният обем на движение на крака, тоест ищецът не може да опъне докрай крака и движението започва от 10 градуса, както и че не може да го свие докрай, като остава не докрай сгънат от 30 градуса. Посочва, че е налице функционален дефицит - няма пълния обем движение на крайника. Този дефицит създава затруднения на ищеца, изразяващ се в невъзможност да стои на травмирания долен ляв крайник, затруднена походката с видимо налично накуцване с левия крак. Ищецът ползва помощно средство - бастун за придвижване.

От данните по делото и прегледа на ищеца вещото лице е достигнало до извода, че проведеното оперативное лечение е било адекватно, завършило с добър резултат.

Прогнозата по отношение на здравето е добра. Вещото лице посочва, че са възможни късни усложнения, като ограничение на движенията на колянната става, нестабилност, мускулна атрофия, след травматична артроза. Допълнително пояснява, че счупването е вътреставно, все още няма пълно гладко зарастване и прогнозата е, че дегенеративните

промени, освен възрастово, е възможно да настъпят по-бързо отколкото в неоперираното коляно и в по-тежка степен. Вътреставните фрактури са възможно най-лошите като прогноза. При провеждане на рехабилитация има възможност да подобри обема на движение. Би могло да се подобри и кръвооросяването и да доведе до по-пълно зарастване и да забави процеса на дегенерация.

Съгласно експертното заключение, получената травма се определя като трайно ограничение на движенията на левия долен крайник. При злополуката и при лечението пострадалият е изпитвал болки и страдания. Остатъчните явления като ограничение на движенията и остатъчна болезненост, биха се повлияли с рехабилитация и медикаментозно при необходимост. Същият е представен на ТЕЛК за определяне на процент трайно загубена работоспособност.

От представената по делото епикриза от УМБАЛ“П.“-С. се установява, че ищецът постъпил на лечение на 07.04.2022г -следващия ден след ПТП в увредено обективно състояние с хематом, оток в областта на ляво коляно. Болезнени и ограничени движения в лява колянна става. Установена е многофратментна фрактура на тибиалното плато-тип 6. С оглед състоянието му, на същият е разрешен придружител /отбелязано с код - ТРВ0046/ и е бил настанен в самостоятелна стая /отбелязано с код ТРВ0048 в епикризата/.

На 12.04.2022 г. на ищеца е извършена операция при която е извършена репозиция на фрактурата и вътрешна фиксация с преконтурирана анатомична плака. Костният дефект е бил запълнен с лиофилизирана спонгиоза и е извършена репозиция и фиксация на фрактурата с плака и винтове под рентгенов контрол.

Поставената диагноза е: Счупване на горния край на тибията (голям пищял),закрито. Посочената клинична пътека на лечение се характеризира с Оперативни процедури с голям обем и сложност на таза и долния крайник /КП № 217.1/.

От приетите по делото писмени доказателства се установява, че за лечението си от получените травми ищецът е направил следните разходи:

С фактура № 7000042619/14.04.2022г. и фискален бон от същата дата-заплатена сума в размер на 3768лв. - стойността на Т-плака за проксимална медиална тибия 3.5 мм титан LQPMТ и къса L плака за проксимална латерална тибия 3.5 мм до 9 отвора титаний *. С фактура № */14.04.2022г. и фискален бон от същата дата-заплатена сума в размер на 840лв. - стойността на самостоятелна стая за денонощие,ТРВ0046. С фактура № */14.04.2022г. и фискален бон от същата дата-заплатена сума в размер на 420лв. - стойността на такса за придружител / ТРВ0048/ за 7дни по 60лв на ден. С фактура № */14.04.2022г. и фискален бон от същата дата-заплатена сума в размер на 240лв. - стойността на медикаменти. С фактура № */14.04.2022 г. и фискален бон от същата дата - заплатена сума в размер на 195.32лв. - стойността на медикаменти. Или общо

от представените писмени доказателства се установява, че за лечението си на травмите от процесното ПТП ищецът е направил общо разходи на стойност 5463.32 лв.

За претърпени от ищите неимуществени вреди са събрани гласни доказателства чрез разпит на свидетели.

Свидетелят Д.Т.М. - съпруга на ищеца заявява, че

Видяла ищеца в ден на ПТП, когато го докарали вкъщи. Левият му крак бил гипсиран от средата на бедрото до прасеца. Плачел от болките. На следващия ден тръгнали за болница „П.“ в гр.С., където бил приет и на втория ден бил опериран. В болницата престоял 8 дни. Преди изписването взели шина, която била поставена на коляното. Ищецът носил шината и след изписването. Не можел да става от леглото. Ползвал памперси и тоалетен стол. Лекарите ги предупредили, че не трябва да стъпва на оперирания крак. Четири месеца бил неподвижен. Свидетелката и синът им го обгрижвали, подпомагали и вдигали. През тези 4 месеца ищецът изпитвал много болки. Посочва, че шината е подвижна и са я махали и слагали при ставане и лягане. Преди Нова година я махнали окончателно. Правела на ищеца разтривки. Два-три пъти водела ищеца и на рехабилитация в болницата в гр.В..

Заявява, че и към момента ищецът не може да ходи спокойно, куца и не може без бастун. Имал болки и всяка вечер взимал течен аналгин.

Посочва, че 5 пъти с ищеца са ходили в С. на преглед в „П.“. Последният път отново му направили снимки и му казали да не се отпуска на оперирания крак. На 8 април Д. минал на ТЕЛК и очаквал документите.

Във връзка с възражение на ответното дружество за механизма на ПТП и въведеното възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалия ищец е разпитан свидетелят Х. А. Ж. – водач на процесното ППС с което е настъпило ПТП. Свидетелката Ж. – посочва, че ПТП е настъпило на 6.04.2022 г., след кръговото движение на „Т.“. Излязла от кръговото, като предприела десен завой. Отминавайки, чула шум от нещо падащо. Погледнала в огледалото и видяла човек, който бил зад автомобила. Не може да посочи с коя част на автомобила е станал ударът. Не е усетила удар. Всички подробности казала в ДП, които поддържа. Посочва, че велосипедистът се движел отдясно на пътното платно, покрай спрелите коли. Задминала велосипедиста и след като влязла в улицата, след десен завой, тогава чула шум и в огледалата видяла падналия велосипедист. Не е видяла в коя част на автомобила има увреждания. От изпреварването веднага направила десния завой по-отдалеч. Не се е връщала в дясното платно.

Съдът кредитира свидетелските показания същите са безпристрастни, последователни и логични.

При тези данни ВОС достигна до следните изводи:

От правна страна предявените от ищите искове за заплащане на обезщетения за претърпени неимуществени вреди, съдът квалифицира по чл. 432, ал.1 от КЗ, във връзка с чл. 45 от ЗЗД и чл.86 от ЗЗД.

На първо място така предявените искове са процесуално допустими.

Между страните не е спорно, че ищецът на 05.05.2022г. е предявил извънсъдебна претенция пред ответното дружество, съгласно чл.380 от КЗ, и е образувана преписка - щета № 0000-1000-03-22-7280/05.05.2022г. По преписката в законоустановения тримесечен срок по чл. 496, ал.1 от КЗ, изтекъл на 06.08.2022 г. /първият работен ден след изтичане на срока/ ответникът не е определил и заплатил застрахователно обезщетение с твърдението, че не са налице основания за ангажиране на застрахователната отговорност на дружеството до представяне на изисканите документи в писмо изх.№3371/10.05.2022г./л.19/.

По същество на предявените искове.

Отговорността на застрахователя е функционално обусловена и по правило тъждествена по обем с отговорността на деликвента. За да се ангажира отговорността на застрахователя по чл. 432, ал. 1 от КЗ е необходимо към момента на увреждането да съществува валидно застрахователно правоотношение, породено от договор за застраховка "ГО", между прекия причинител на вредата и застрахователя. Наред с това следва да са налице и всички кумулативни предпоставки от фактическия състав на чл. 45 от ЗЗД, пораждащи основание за отговорност на прекия причинител - застрахован спрямо увредения за обезщетяване на причинените вреди.

Съгласно разпоредбата на чл. 432, ал. 1 от КЗ увредените лица имат право да претендират обезщетение за понесените вреди направо от застрахователя по застраховката "ГО". Основателността на прекия иск предполага установяване при условията на пълно и главно доказване в процеса на следните факти: 1. / настъпилото ПТП и неговия механизъм, 2. / противоправното поведение на виновния водач, 3. / претърпените неимуществени и имуществени вреди, 4. / наличието на пряка причинна връзка между вредите и настъпилото ПТП, 5. / ответникът да е застраховател на гражданската отговорност на причинИ. произшествието водач.

Безспорно по делото се установява наличието на валидно застрахователно правоотношение към 06.04.2022 г. между прекия причинител и ответника и по отношение на увреждащото МПС.

Съгласно разпоредбата на чл. 300 от ГПК влязлата в сила присъда на наказателния съд е задължителна за гражданския съд, който разглежда гражданските последици от

деянието, относно това дали е извършено деянието, неговата противоправност и виновността на дееца.

Безспорно с обсъдените по-горе писмени доказателства, както и с неоспорените от страните заключения на САТЕ и СМЕ и с влязлото в сила решение, постановено по н.а.х.д., се установяват елементите на непозволеното увреждане, а именно: деяние, виновно и противоправно, както и установена вреда-причинени телесни увреждания на ищеца и извършени разходи за лечение на тези увреждания.

Въз основа на влязло в сила на 06.10.2022г. Решение №275 от 21.09.2022 г., постановена по НАХД № 687/2022 г. по описа на Районен съд-В. което установява по задължителен за гражданския съд начин вината на деликвента – водача на лек автомобил марка „Р.“, модел „К.“ с рег.№ * - Х. А. Ж. и механизма на извършеното деяние, включително причинната връзка между пътно – транспортното произшествие и уврежданията на ищеца Д. К. М., изразяваща се в контузия на ляво коляно с вътреставно счупване на горния край на големия пищял с раздробяване на тибиялното плато, представляващо средна телесна повреда, довело до трайно затруднение движението на ляв долен крайник, като решението е приложено по делото на л.82. Деянието е противоправно и е извършено виновно, при форма на вината – непредпазливост.

Предвид изложеното настоящият състав приема за неоснователни наведените от ответното дружество възражения, че ПТП е настъпило от действия на ищеца, като участник в движението - водач на двуколесно превозно средство /велосипед/, поради нарушение на правилото, установено в чл.25,ал.1 от ЗДвП и за съпричиняване на вредоносния резултат. С посоченото по-горе влязло в сила решение по НАХД № 687/2022 г. на РС-В. задължително за настоящият състав, се установява обратното на наведеното възражение от ответника, а именно че виновния за ПТП е водача Х. А. Ж., която е нарушила правилата за движение по пътищата, установени в чл.25 ал.1 от ЗДвП, като отнела предимството на ищеца.

В този смисъл е и заключението по САТЕ, според което велосипедистът от техническа гледна точка не е могъл да избегне удара. Вещото лице е посочило, че велосипедистът не е имал пряка видимост към лекия автомобил „Р.К.“, тъй като автомобилът се е движел след него и велосипедистът го възприел в момента, който се изравнил с него и в последващата маневрата „завой надясно“ в непосредствена близост пред него. Съгласно САТЕ причина за ПТП и вредоносния резултат е отнетото предимство на велосипедиста/ищеца/ от страна на водача на автомобила.

Съпричиняване ще е налице, когато със своето поведение на пътя, пострадалият, като участник в движението по пътищата и в нарушение на правилата за това движение, е допринесъл за настъпването на вредоносния резултат, т.е за произшествието, при което е пострадал.

Не се установи поведение на ищеца, което да сочи на принос и което да е в причинна връзка с настъпилото произшествие.

По силата на сключения договор, застрахователят се задължава да покрие в границите на застрахователната сума отговорността на застрахования за причинените от него на трети лица имуществени и неимуществени вреди. Фактът на тяхното настъпване, вината на причинителя, както и обстоятелството, че те са в резултат от покрит риск по застраховката „ГО“, са безспорно установени.

В случая отговорността на ответното дружество следва да бъде ангажирана при установеното по делото наличие на предпоставките от фактическия състав на чл.45, ал. 1 от ЗЗД и наличие на валидно застрахователно отношение между застрахования и застрахователното дружество-ответник.

Налице са всички предвидени материалноправни предпоставки за ангажиране отговорността на ответното застрахователно дружество на основание чл. 432, ал. 1 от КЗ.

По отношение на размера на предявения иск за неимуществени вреди:

При определяне размера на обезщетението за неимуществени вреди съдът се ръководи от принципите на справедливостта и от своето вътрешно убеждение. Неимуществените вреди, макар да имат стойностен еквивалент, са в сферата на субективните преживявания на пострадалия, затова за тяхното определяне имат значение различни обстоятелства.

Съобразно разпоредбата на чл. 52 ЗЗД и за да се реализира справедливо възмездяване на претърпени от деликт болки и страдания, е необходимо да се отчете действителният размер на моралните вреди, като се съобразят характерът и тежестта на уврежданията, интензитетът, степента, продължителността на болките и страданията, дали същите продължават или са приключили, както и икономическата конюнктура в страната и общественото възприемане на критерия за "справедливост" на съответния етап от развитие на обществото в държавата във връзка с нормативно определените лимити по застраховка "ГО" на автомобилистите.

Претърпените от ищеца неимуществени вреди Съдът определя в размер на сумата от 70 000 лв., поради което и предявения иск следва да се уважи в пълният предявен размер, като основателен и доказан.

При определяне на този размер съдът съобразява обстоятелството, че в следствие на претърпяното ПТП ищецът е претърпял телесни увреждания, които са причинили болки и страдания, като травматичните увреждания са довели до трайно затрудняване движенията на ляв долен крайник за период от 4 месеца. Изпитвал е силни болки, бил е подложен на тежка оперативна интервенция с поставяне на метални импланти за фиксация на многофратментното счупване. През първите четири месеца изпитвал затруднения в

обслужването – бил на легло, ползвал памперси и хигиенен стол, бил е зависим от помощта на трети лица-членове на семейството. Изпитва затруднения в придвижването, като първоначално ползвал патерици, а в последствие и към момента се придвижва с помощта на бастун. При определяне на горния размер на застрахователното обезщетение съдът съобразява, че ищецът е на 62 години и не е настъпило пълно възстановяване. Вследствие на процесното ПТП е с дефинитивно увреждане, изразяващо се в наличие на контрактура от 10 градуса и ограничена флексия от около 30 гр., които са остатъчни явления ограничаващи движението на крайника. Близко година след увреждането при ищеца не възстановен пълният обем на движение на крака, не може да опъва и свива докрай. Налице е функционален дефицит - няма пълния обем движение на крайника, който създава затруднения на ищеца, изразяващ се в невъзможност да стои на травмирания долен ляв крайник, затруднена походката с видимо налично накуцване с левия крак, от което търпи болки. Ищецът ползва помощно средство - бастун за придвижване.

Вещото лице посочва, че при ищеца са възможни късни усложнения като ограничение на движенията на колянната става, нестабилност, мускулна атрофия, след травматична артроза. Допълнително пояснява, че счупването е вътреставно, все още няма пълно гладко зарастване и прогнозата е, че дегенеративните промени, освен възрастово, е възможно да настъпят по-бързо отколкото в неоперираното коляно и в по-тежка степен.

Като изхожда от установените по делото факти, относно действително претърпените болки и страдания от ищцата, вследствие търпените от него болки и страдания, изведени както от доказателствата по делото, така и на база съществуващите житейски морално-етични принципи, настоящият състав намира, че определеното по-горе обезщетение не е завишено по своя размер, спрямо действително установените по делото факти и не противоречи на принципа на справедливостта.

Искът за имуществени вреди е доказан, съобразно представените и обсъдени по-горе писмени доказателства и следва да бъде уважен в пълен размер от 5463.32 лева.

Предвид основателността и доказаността на главната претенция, основателен и доказан е акцесорния иск с правно основание чл. 86, ал.1 от ЗЗД за заплащане на законна лихва, считано от датата на подаване на исковата молба в съда – 22.08.2022г. до окончателното плащане.

За пълното следва да се отбележи, че съобразно нормата на чл. 497, ал. 1, т. 2 от КЗ, застрахователят дължи законната лихва за забава върху размера на застрахователното обезщетение, ако не го е определил и изплатил в срок, считано от изтичането на срока по чл. 496, ал. 1 освен в случаите, когато увреденото лице не е представило доказателства, поискани от застрахователя по реда на чл. 106, ал. 3.

В случая са ирелеванти обстоятелствата по представяне от ищеца на поисканите от ответника доказателства с изх.№3371/10.05.2022г., доколкото е заявено искане за

присъждане на законната лихва от датата на исковата молба, а не от по-ранна дата.

По разноските:

На основание чл. 78, ал. 1 от ГПК в полза на ищите следва да бъдат присъдени разноски, съразмерно уважената част на исковете, в случай, че такива са направени и доказани. Съдът констатира, че с разпореждане №301/24.10.2022г. по настоящото дело ищеца е освободен от внасяне на такси и разноски по делото, с оглед на което разноски не му се дължат.

На адв. Й. Г. Д. с ЕГН ***** от САК и адрес на кантората: гр.С., бул.“КАД-К.“№*, ВХ.* АП.*, като процесуален представител на ищеца, на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗА, се следва присъждане на адвокатско възнаграждение в размер на 7096,33лв. /седем хиляди деветдесет и шест лева и 33 ст./, за осъществено безплатно процесуално представителство на ищеца, от които 6250лв. по иска за неимуществени вреди и 846,33лв. по иска за имуществени вреди, определено съразмерно на уважените искове.

С оглед изхода на спора на ответното дружество не се следват разноски.

Понесените от съдебния бюджет разноски, при условията на чл.83, ал. 1, от ГПК следва да бъдат възстановени от ответника по сметката на съда. Тази сума възлиза общо на 3018,53 лева –държавна такса и ответникът следва да бъде осъден да я заплати по сметка на ОС - В. на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „ЗК Л.И.“АД, ЕИК *, със седалище и адрес на управление: гр.С., бул. „Симеоновско шосе“ №* да заплати на Д. К. М., ЕГН ***** със съдебен адрес: гр. С., бул. К.А.Д.-К. №*, ВХ.*, АП.*, на основание чл. 432 от КЗ, **сумата от 70 000 лева** (седемдесет хиляди лева), представляваща застрахователно обезщетение за неимуществени вреди от травматични увреждания, както и сумата от 5463,32лв. /пет хиляди четиристотин шестдесет и три лева и 32 ст./-обезщетение за имуществени вреди в резултат на ПТП, настъпило на 06.04.2022 г. в гр.В. по вина на водача на лек автомобил марка „Р.“, модел „К.“ с рег.№ *, чиято ГО е застрахована при ответника, ведно със законната лихва върху сумите, считано от датата на предявяване на исковата молба в съда - 22.08.2022 г. до окончателното изплащане.

ОСЪЖДА „ЗК Л.И.“АД, ЕИК *, със седалище и адрес на управление: гр.С., бул.

„Симеоновско шосе“ №* да заплати на адвокат Й. Г. Д. с ЕГН ***** от САК и адрес на кантората: гр.С., бул.“КАД-К.“№*, ВХ.* АП.*, на основание чл. 38, ал. 2, т.2 от ЗА, вр. с чл. 7, ал. 2, от Наредба № 1/09.07.2000 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, сумата в размер на 7096,33лв. /седем хиляди деветдесет и шест лева и 33 ст./, представляваща адвокатско възнаграждение за осъществено безплатно процесуално представителство на ищеца, от които 6250лв. по иска за неимуществени вреди и 846,33лв. по иска за имуществени вреди, определено съразмерно на уважените искове.

ОСЪЖДА „ЗК Л.И.“АД, ЕИК *, със седалище и адрес на управление: гр.С., бул. „Симеоновско шосе“ №* да заплати по сметката на ОС-В. на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК, сумата от 3018,53 лева /три хиляди и осемнадесет лева и 53 ст./, представляваща държавна такса в производството, от заплащането на която ищецът е освободен.

Решението може да бъде обжалвано пред САС в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при ОС – В.: _____